

בו? אלא הם באו מצד הגבורה, שבתוּ מלְאָכִי אלְהִים, ווֹרֶא מצד אמר מלְאָכִי רַחֲמִים, ונְכָלָלוּ בּוֹ רַחֲמִים וְדִין.

בא ראה, בראשונה מלְאָכִי אלְהִים, זה אחד. אחר כן - ווֹרֶא שם המקומם ההוא מוחנים, שעים. אחד מצד הדין, ואחד מצד הרחמים. מלְאָכִים מן הצד הזה, וממלְאָכִים מן הצד זהה. ועל זה כתוב וייפגעו בו. בו דוקא. ויאמר יעקב באשר ראמ, ראה אותך היה אריך להיות! מה זה ראמ? אלא ראה אותך כלולים כאחד מרבקים זה בונה, ולאן כתוב ראמ, וככלם באו ללוות אותו ולהצלו מיד עשו. כתוב בעשו, (שם) ויצא הרាជון אדרמוני. ויצא הרាជון, אם אמר שיעקב תהה מטפה ראשונה - לא כן, שהרי כתוב ויצא הרាជון, ומושום ולא כתוב ויצא ראשון. ומושום שיצחק בא מצד הדין הקשה, יצא עשו אדרמוני, אדם. שאמ יעקב היה בכור, ואוthon טפה ראשונה איך יצאה כן אדרמה. אבל טפה שנייה היה, ומושום כן לא יצא כן, שהרי אותה טפה היתה מצד הרחמים מצד זה והצד זה.

ונטפה של עשו לא היתה כמו הטפה של יעקב, שהה שלם וזה לא שלם. ובאותה שעה היה יצחק מוכן בסיטום הדין הקשה, שהוזעיא בצדו באורות חוקקים באזכירו, ומושום כן עשו זה מה מא שהתבהה מהזעיק.

ועל כן שנינו, שאריך אדם לבנון באוטה שעה ברכzon של רבונו, כדי שיזעיא בנים קדושים לעולם. ואם אמר יצחק לא התפונן - לא כן, אלא התפונן

לאתכללו ביה. אלא איןין מפטרא דגבורה קאתיין, דכתיב מלְאָכִי אלְהִים, וחמא מפטרא אחרא מלְאָכִי רַחֲמִי, ואתכללו ביה רַחֲמִי ודיינא.

הא חי, בקדמיה, מחנה אלְהִים, זה מד. לברר ווֹרֶא שם המקומם ההוא מוחנים, תרי. מד מפטרא דידי נא וחד מפטרא דרחמי, מלְאָכִין מהאי גיסא, וממלְאָכִין מהאי גיסא, ועל דא כתיב, וייפגעו בו. בו, דיקא. ויאמר יעקב באשר ראמ, ראה אותך מיבעי ליה, מיי ראמ. אלא חמא לוֹן קלילן בחרדא, מתדקון דא בבדא, מתחברן דא בבדא, ועל דא כתיב ראמ, וכלחו אתו לאוֹזֵפא ליה ולשייזבא ליה מידא דעתשו.

בתיב ביה בעשו, (בראשית כה) ויצא הרាជון אדרמוני. ויצא הרាជון, אי תימא, דיעקב טפה קדמאתה הוה, לאו הבי, דהא כתיב, ויצא הרាជון, ולא כתיב, ויצא רាជון. ובגין דיצחק אתי מפטרא דידי נא קשיא, נפק עשו אדרמוני, סומקא. דאי יעקב הוה בוכרא, ההייא טפה קדמאתה היבוי נפקא הבי סומקא. אבל טפה תנינא הוה, ובגין כן לא נפקא הבי, דהא מפטרא דרחמי בות ההייא טפה, מהאי גיסא ומhai גיסא.

ונטפה דעתשו לא הות בטפה דיעקב, דהא שלים ודיא לא שלים. ובהיא שעטה, יצחק הוה (דף נ"ו ע"ב) מכיוון בסוימא דידי נא קשיא, דאפיק בטורי, בגליופוי טהירין בשיעיפוי, ובגין כן עשו, זה מה דאתה תיך מדהבא. ועל דא תנינן, הבי בר נש לבונא בההייא שעטה, בריעותא דמאייריה, בגין דיפיק בגין קדישין לעלם. וαι תימא, יצחק לא אתבון. לאו הבי, אלא אתבון בסוימא דההוא אתר,